બહારે-બોસ્તાન

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર નરસીદાસ હરચંદ, શાહ

ઠે. ઘાંચીની પોળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.   પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૮૦૫   સંવત ૧૯૫૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
બહેચરભાઇ ગોવિંદરામે છાપ્યો.

કિંમત બે આના.

બહારે બોસ્તાન.

હીસ્સા બારવાં.

શેર.

વીરદે ઝબાં જનાબ મહમ્મદકા નામ હૈ
કાબિલ દરૂદ ગડને કે અપના કલામ હૈ

ગઝલ મોઅલ્લફ રીસાલે હાઝા.

કલીદે ગંજ રહેમાતી મોહમ્મદ હયે કુફલે સીરરે રબાતી મોહમ્મદ
બમે બહેર જુદે રબ્બાની મોહમ્મદ હયે વાકીફ ઇલિમે હકકાની મોહમ્મદ
હયે જીબરીલે અમીં જીસદરકે દરબાં વોતેયે દરબાર લાસાની મોહમ્મદ
મેરાતે હકનુમા હકકી કસમહયે તુમારી શીકલ નુરાની મોહમ્મદ
મલક જીન્નો બશરહુરો પરીમે નહીં હરગીઝ કોઇ સાતી મોહમ્મદ
બને મોમીન હઝરો દમમે કાફીર વો હયે રેહમત તો અરઝાની મોહમ્મદ
પઢો મુમતાઝ સલ્લલ્લા વસલ્લમ બરૂહે પાક લાસાની મોહમ્મદ

ગઝલ હઝરતે દાગ

હરઅદા મસ્તાના સરશે પાવું તક છાઇ હુઇ
ઉફ તેરી કાફીર જવાની જોશપર આઈ હુઈ
મુજકો યે દાવા કોઇ તેરે સીવા દીલમે નહી
ઉનકા એ ઇલઝામ અછછી કેદ તનહાઇ હુઈ
ટોકકર રસ્તેમે પ્યાર આહી ગયા ઉસ શોખપર
વો નઝર હયેરત ઝદા વો બાદ ઘબરાઈ હુઇ
આગયા જબ કોઇ કરલે ચાર બાતે ઉસસેભી
વરન ફીર સર પીટના જીસ્વકત તનહાઈ હુઈ
તોબાકર જાહીદ કરૂ તોબા મયે એસે વકતમે
યે બહાર આઇ હુઇ એસી ઘટા છાઈ હુઇ
ભોલી સુરતપર તેરી તસવીરકા વોહ બાકપન
લબ પેઝાહર હયે તબસ્સુમ દીલમે ઇતરાઇ હુઈ
દેખકર કાતીલકી આમદ દાગી દીલમે શાદ શાદ
ઓર ગમખારોકે મુહપર મુરદની છાઇ હુઈ

ગઝલ ગહેસર

ખતભી હયે ઝુલ્ફભી હયે ઔર રૂખે પુરનુરભી હયે

મહેબી હએ હાલાબી હયે ઓર શએ દેજુરબી હયે
કામ દીલ યારસે લેના હયે તોલે એસેમે
બે તકલલુફબી હયે તન્હાબી હયે મખમુરબી હયે
વસ્લકા લુત્ફ તો જબ હયે કે તલબે બોસેપર
નાઝો ગમઝાબી હયે ઝીડકીબી હયે ચલદુરબી હયે
અએ મસીહા તુનકર ઇસ દીલે વહેશીકા ઈલાઝ
દાગ ખુરદાબી હયે ઝખમીબી હએ
ફાતેહા પઢતે ચલો તુરબતે મ્હેચરપે ઝરા
ઉસસે વોદાબી હગે ફુરસ્તચીહએ દસ્તુરબી હએ

ગઝલ રીંદ

સબ ધરી રહે જાયગી તેગ આઝમાઇ આપકી
ચાર તલવારોંમે શલ હોગી કલાઇ આપકી
ખલ્ક હોતી ઉસકી દુશમન જો તુમ્હારા દોસ્ત હો
કરતી હએ બે ગાના સબસે આશનાઈ આપકી
જબ તુમ્હેં બરશાશ દેખા આન બેંડે કોઇદમ
ઉઠગએ સોહબતસે જબ મરઝી ના પાઇ આપકી
બાઝ આયા બંદગીસે મૈ તુમ્હારે અએ બુતો
ક્યા મીલાએગી ખુદાસે આશનાઈ આપકી
બે તકલ્લુફ હોજી એ જાન ઓર મુંહ દીખલાઇએ
નકદ જાંદાઝીર હએ યાંબી રૂનુમાઇ આપકી
દેખકર રૂએ મુનવ્વર રશક આયે હુરકો
હાથ મલવાએ ફરીશતોકો કલાઈ આપકી
તર્કે ઉલફત રીંદસેબી બેઝહત બહેતર નહી
શોરએ આફાક હોગી બેવફાઇ આપકી

ગઝલ ફરોગ

ન પુછ ફુગ સુબએ ના લે વો ફુગાં સૈયાદ
ન સુન સકેગા મેરે ગમકી દાસતાં સૈયાદ
તપાંહુ ઇસલીયે અપતકકે ઝખમ પીનહાંપર
ખયાલ ખનદયે ગુલહયે નમક ફીશાં સૈયાદ
કફસકી કૈદ દામ ગમ કરૂં મઆઝ અલ્લા
જનાબ ઈશકકા પહેલા હયે ઇમ તેહાં સૈયાદ

બરગે ફુલ હવા નત ગોશ તુ અગર હોજાવે
તો કુચ સુનાવું તુજે અપની દાસતાં સૈયાદ
ખયાલે ગુલકા ઉડાતા હયે હોશ બુકી તરેહ
મેરે સકુનસે હોના સર ગીરાં સૈયાદ
બના દીયા મુજે તુનેહી સખ્ત જાંવરના
યે ઝીંદગી મેરા ઓરહી બેસ્તાં સૈયાદ
ઉમીદ રેહસમે એદીલ અબસ હયે ગીરયાં વો આહ
કહીં હુવા હયે કીસીપરબી મહેરબાં સૈયાદ
ખયાલ ગુલ હયે જો હમ દમ તો મયે સમઝતાહું
કફસ હયે કસ મેરા ઓર પાસબાં સૈયાદ
ફરોગ બુલબુલે દીલકા ખુદાહી હાફીઝ હયે
કમી હયે દામે બલા ઓર આસમાં સૈયાદ

ગઝલ સગીર

તુમબી હયે અબ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અલ્લાહુને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આફતમે ફંસા તેરે લીએ બેઠે બીઠાએ
તુબી તો કબી નાઝ ઉઠાલે મેરે દીલકે
આખીરકો મીટાવેંગે મુઝે દાગ મોહબ્બતકે
એકદીન મુંમેં પડજાએંગે લાલે મેરે દીલકે
રુક રુક કેના બાતેં કરો છુરયાં ન લગાવો
અએ જાન અબી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
બેતાં બહું મયે વસલમે ફુરકતસે ઝીયાદા
અનદાઝ હયે દુનયાંશે નીરાલે મેરે દીલકે
આહોકી તરેહ તુમબી નીકલ આવગે બાહર
સુનલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
બોશે ન દીએ સાકલી શોને નહી દેને
ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
બેહે આએંગે સીનેતક અગર અશ્કકી કતરે
આલમકો નઝર આએંગે છાલે મેરે દીલકે
નીંદઆએ સીંગર આહે શબે હીજ્રમે કયું કર
એરજ લોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગઝલ ફુગાસ

જાન તેરે ગમમે દીહી જાતા જો કુછ હો સો હો
શોખીન એ હાગેલોકી અબ તો જો કુછ હો સો હો
ગૈરોસે ડરતા હયે ક્યા કુચેમે ઉસકે તુજ
કહેતા હયે ક્યા કુચેમે ઉસકે તુજ
અરે સુ અગર તે શેસે કાટેગે સર
બની હયે દીલમે મેરી અબતો જો કુછ હો સો હો
શીટતા હયે લબપર તેરે રેલો બન આયે દીલ મેરે
હાંટાકા અપને તુરી અબતો જો કુછ હો સો હો
યાં હયે તુ ખુશ મેરી જા હમ મેરે લબપર હયે યહાં
કહે આયે યે ઉસસે કોઈ અબતો જો કુછ હો સો હો
સાકીભી હસ મીનાભી હયે ઔર ગુલશની આતી હયે ફસલ
બાદાભી શૈતાનકી અબતો જો કુચ હો સો હો
ગૈરોસે મીલતા હયે તો કુબુલ અયે મેરી જા
લાયેગી ઝીદસે તેરી અબ તો જો કુચ હો સો હો
જૈસે એજાબાર વૈસેહી દીલ હયે મેરા
ચારેગ સીનેકાભી અબ તો જો કુચ હો સો હો
મીલનેમે ખુબોકી જે ગમ કોઈ બનાતા હયેજી
સરપર એ જો ખુંરી અબ તો જો કુછ હો સો હો

ગઝલ શાહનસીર દહેલવી

છોડ નય તુને નાં રામ કીયા ગૈબો ન હુવા વેબીન હુવા
હમસે તો ખુદ કાફીર બાગુરાયેલી ન હુવા વેલી ન હુવા
ના બહેરે તવાફે કાબા ગએ ન મૈતકદે બુતખાના હુવે
ક્યાશેખોબરેહમનકાને કીયા ઓબીન હુવા વેબી ન તવા
બીચ ઉસકો લાયા જઝબએ દીલતાસીરન કુચ નાલેનેકા
મયે દોનોકા શાકીદ રહા એબા ન હુવા વેલી
ઉસ લબકા લીયા બોસાનકબુ હયે હાત ન લીપટા પાવુંશે
દીલ તુઝસે બરગૈબાને લીના એબી ન હુવા વેઝી ન હુવા
મજનુ તો દીયા જંગલ જંગલ ફર દાદને ચીરા કોહ દીયા
ફૈયાદ રહા બેદસ્તાપાએસી ન હુવા વેલી ન હુવા

ગઝલ વહેશત

મીસલએ ધશકસે રોશન દીલે ગુશતાકરહા.

સીનાતા મર્ગ પુરઅઝ હીકમતે પશરાક રહા
હલકએ ગુલરૂ હયે યહાં સીલસીલએ આઝાદી
અએન તેઝીયદમે યહાં આલમે ઈતલાક રહા
રૂએ જાનાંકી તસવ્વરમે રહા સીના ગમેં
મેરંગે ગુલભી સબબે સોઝશે અહેરાક રહા
હાલ બેતાબકા કયા હરે તુજે માલુમ નહી
મોજેઝન સીનેમે યહાં કુલઝમે અશવાક રહા
રીશતયે મહેરો વફા બાસે બતાકર તોડે
ફબતો પાબસ્ત એઝંજીરએ માસાક રહા

એઝન.

માંગમે સેંદુર ઉનકે કહા બાલાએસર
સુરખીએ રંગે કફેપા હયે અયાં બાલાએસર
થા સવા મુજહેવાની મે ધુવાં બાલાએસર
અબ સુફેદાંસે હે ખાકીસ્તર અયાં બાલાએસર
શમઆકાસર કાટેનમે બઝમમે શેલગીરસે
આફતે કયા કયા નહી લાતી ઝબાં બાલાએસર
કયા હીયેથી બરજીબી તાપીઝ લટકાનેમે શબ
ઉનકે બાલોંમે જો ઉલઝી ચુડીયાં બાલાએસર

ગઝલ હેરત.

ઈધર તો જાન જાતી હૈ લબોં પર આહોનાલે હૈ
ઉધર વો દોનો હોતોંસેકલે જે કો સંભાલો હૈ
બનાયા સગકો સાનાનેં જીતને હુસ્નવાલે હેં
તુમગર આઝા મ્હારે તુરકે સાંચેમે ઢાલે હે
બહાર આઇ હે ગુલશનમે નહી કુચ હમ દીવાને
ગુલોનેભી ગરેબાં અપને આપને ફાડ ડાલે હયે
નહી સુરમેકા દુંબાલા તુમારા ચશ્મ જાનાસે
યે આહુ મારે ગરમીકે ઝબાં બાહેર નીકાલે હૈ
બહોત આરાઅશે ગેસુમે હો મશરૂફ ઈનરોઝોં
કહો તો કીસકે ડસાનેકો એ કાલે નાગ પાલેહે
લગાકર ગેસુઓમે તુકરઈ મુબાફ કહેતે હે
બચે રહીએ ઝરા ઈનસે એ કાલે ધાડ વાલે હે
અયાદતકો જો આતે હેં તો ફરમાતે હે હસ હસકે
કહો હેરત અભી તક કયાં ઈગર કે ઝખમ આલે હૈ

હીસ્સા તરવા

ગઝલ બેતાબ

મુઝે મદ્દો મે લીખવોદો મઈનુદ્દીન અજમેરી
શરાબે વસ્લ પીલવા દો મઈનુદ્દીન અજમેરી
તુમ્હારે દરપે આયાહું ન્યાઝે ઈજ્ઝ લાયા હું
મુજકો તુમ હકસે મીલવદો મોઈનુદ્દીન અજમેરી
ઝહે તાલે યહાં આયા ઝીયારતકા શિરફ પાયા
મુરાદે દીલભી દીલવા દો મઈનુદીન અજમેરી
તપે ફુરકતસે જલતાહું બસાને શમ્આ ગલતાહું
મૈં હું પરવાનાં જલવા દો મઈનુદીન અજમેરી
મહે ચરખે શરીઅત હો ગુલેબાગે તરીક્ત હો
ઝમીમે ભુતફ સુંગવાદો મઈનુંદીન અજમેરી
હમીદુદીન કુતબુદીન ફરીદુદીન ફખરૂદીન
સબોંસે ફેર દીલાવા દો મઈનુદીન અજમેરી
ગુબારે કુંચએ ખાજા મુઝેહ કોહલે જવાહર હે
પરી આંખોમે ભરવા દો મઈનુંદીન અજમેરી
કરો આશકસે તુમ પરદા નહી અચ્છા
ઝરા દીદાર દીખલાદો મઈનુદીન અજમેરી
મયેહુ બેતાબ ફુરકતસે ન કહે સકતાહું ગુરબતસે
મુઝેહ દીદાર દીખલાદો મઈનુદીન અજમેરી

ગઝલ મોઅલીફ રીસાલે હાઝા.

આયે નહીં નઝર જબ પ્યારે કઈ દીનસે,
મરતે હયેં હીજરકે મારે કઈ દીનસે
કર કત્લ વો કાતીલ ન કર અબ દેર ખુદાસે
હયે શોક ભરા દીલમે હમાને કઈ દીનસે
ક્યા બાઈસ હયે આતા જો નહીં બગકે ઉપર
આતા જો નહી બાગપે ક્યા ઉસકા સબબ હયે
અયે કરક કમર બહેર નઝારો કઈ દીનસે
અબ દેખીએ કીસ કીસકો ડસે નાગની ઝુલફેં
નીકલે હયેં વો આરીઝપે સંવારે કઈ દીનસે
કીલનોંકા કીયા ખુન સનમ સચ તો કહો અબ
મેહદી જો મલી હાથમેં બારે કઈ દીનસે
ક્યા ઉસકો ફલક દેખકે હયેરાન બના હયે
ખુરબાત જો કરતા હયે સીતારે કઈ દીનસે

યા અહેમદે મુરસલ તેરી મુમતાછપર અબ તો
ઝયાદા હયે ગમ અંન્દેહોકે ગુઝારે કઈ દીનસે

ગઝલ સહીદી.

કેહો ઉસ બર્કવશસે આજ લાઝીમ સાથ જાના હયે
જના ઝેપર હમારે અબ રહેમત શામીયાના હયે
ચલુંગા સરકે બલ શૌકે શહાદત દસ્ત ગીરી પણુ
જહાં તલવાર ચલતી ઉસી કુચેમે જાના હયે
લીયા જીસ્ને હમારા નામા મારા બેગુના ઉસ્કો
નશાં જીસ્ને બતાયા હયે વો તીરોંકા નશાના હયે
ને શરમાવો તો પ્યારે છોડદું મીઝગાંકી ચીલમનકો
તુમ્હારે એન વાદે પર હમે આંખે બીછાના હયે
ગરેબા ફાડકે દસ્તે જીનુંસે કબ હુઇ ફુસરત
અભી તો દામને સહેરા કે ભી પુરઝે ઉડાના હયે
જો બાલ ઉસ્કે ઇલિઝતે હયે તો દીલ મેરા ઉલઝતા હયે
યહાંહયેદર્દ શાને મે વહાં ઝુલ્ફોંમે શાના હયે
મીસાલે નકશ પા લખો પડે રહેતે હયે વર એક જા
મગર કાતીલ તેરાં ગન્જે શહીદાં આસ્તાના હયે

ગઝલ હુએરત.

મોટી ગુનાહોંકી શરમ સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
કબુલ હો ઇરી આહ ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
હવસમે દુન્યાહી કી બસરકી નાઉ સકે અનજામ પર નઝર કી
ગવાઈ ગફલત મે ઉમર સારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
બહોત મુસીબત ઉઠા ચુકા હું સઝાયે આમાલ પાચુકાહું
ગુઝર ગઈ હદ સે બેકરારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
ગુનાહ મુજસે હુવે હયે બેહદ નઝરમે હયે તીરગીએ મરકદ
મરીઝ ઝમકી હે રાત ભારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ
અગરચે હેતુમકો કુચભી ગેરત સમઝકે આમાલ અપનેહ એરત
રહેયે કલમા ઝબાંપે ઝારી ઇલાહી તોબાહ ઇલાહી તોબાહ

ગઝલ આસક.

કલ સબ જો તુમને દાહ દીખાઇ તમામ રાત
મુશાતાકને પલક ન લગાઇ તમામ રાત
સીધી સુનાઇ મેનેભી નાસેહ કો બરમલા
ઉસ્નેભી ઉલટી ઉલટી સુનાઈ તમામ રાત

હીજરાં મે પથેર તેરેભી ટુટે મગર અજલ
કયું મીસ્લ યાર તુભી ના આઈ તમામ રાત
કયું બદ ગુમા હે અહદે શીકન મુજશી બે સબબ
રહેતી હે પાસ તેરી જુદાઈ તમામ રાત
દીલ ખુંશ હુવા નીગાર તેરે ઈનતેઝારમે
પેરો મે તુમને મહેંદી લગાઇ તમામ રાત
વસ્લે સનમ મેં રાત ખુદાઈ નઝર પડી
કુદરત ખુદાકી બુતને દીખાઇ તમામ રાત
વ હસરતા કે વસ્લ મે આશક ને એક દીન
ઉસ બેખુદીસે ખાલી ના પાઇ તમામ રાત

ગઝલ હુએરત.

ફીરક જલ્વા એ તેરી ઝુલ્ફ સીયા ફામ મે હુએ
રૂખે રોશન હે કે રૂપેયા સહર શામમે હુએ
ન તો ફુરકતમે હે આરામ નતો ઉમીદે વીસાલ
કુછ અજબ તરેહ કી હરસંત દીલે ના કામમે હુએ
ઇશ્ક સાદીક હુયે તો એ રાહ પર લાએગી તુમે
બેર તકદીર અભી ગરદીશે અય્યામ મે હુએ
અબ કીસી શેમે નહીં રાહતે જા તાકતે દીલ
હાં અગર હે તો એ તસીર તેરે નામમે હુયે
નકરો ઇશ્ક કીસીકા ના ઉઠાવો સદમે
ના બલદ હે જો મોહબ્બતસે વો આરામમે હુયે
જુસ્ત જુએ દીલે ગુથ ગસ્તા મે આઇ નીદા
બાઝ આ ઉસ્કે વો દીવાના મેરે કામમે હુયે
મઝહબે ઇશ્ક મે આશક કો અજબ લુત્ફે મીલા
કે નકુર મે દાખીલ હુવ ના ઇસલામ મે હુયે
જીતેલ ઇશ્ક સે રાહત ન પાસે મરગ નજાત
ઉસકે આગાઝે મે જો હુયે વોહી અનજામમે હુયે
નાસે ઝન મુજકો જા દેખા તો કહા ક્યું હુએ ; રત
હમ ન કેહતેથે ખરાબી હવશે ખામ મે રયે

ગઝલ નાસેખ

ઝહર મેંસુકા થહોત હે ઓર થોડા સાંપકા
તેરી કંગીને સનમ હર દાંત તોડા સાંપકા

એક સે કોઇ અગર બચ જાએ કાટે દુસરા
દોનોં ગેસુ દોનોં ગાલોં પર હે જોડા સાંપકા
કબ નહા ધોકર ન ચોટે હયે અપને સરકે બાલ
ઝહેર સારા અયે પરી તુને નચોડા સાંપકા
શાખ સંદલ હે અગર નાઝુક કમોઈ આપકી
જાન આશકકો અસર રખતા હે નચોટા સાંપકા
દફન બાંબી મએ હુવા મે નાતવા મરનેકે બાદ
આશકે ગેસુ જો થા પીછા ન છોડા સાંપકા
ઝુલ્ફકા સોદા જો હે જંગલ ફીરું કરતા હું સેર
અઝદહે કી હે સ્વારી ઓર કોડા સાંપકા
દેખકર ચોટી કો એડી તક જો બલ ખાને લગા
સંગ પાયે યારસે સર મેને દીલકો અપની ઝુલ્ફમે
બોલે વો મલ દીલ મેરે દીલકો અપની ઝુલ્ફમે
ખુસ હો અએ નાસીખ ફપોલા મેને ફોડા સાંપકા

ગઝલ ગાફીલ.

હયે કીસે ખઓકે શહાદતને ખીઆલે ગરદન
શમેસાં હયે હમે સર અપના વબાલે ગરદન
તીરા વખતીકો મેરી જઓસે મીલા હુસ્ને કુબુલ
ખાલે રૂખસાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શબમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ,
કુબ નેહા જોદમે હો હુસ્ને જમાલે ગરદન;
મંએભી દીવાના હુ એક સર્વે રવાકા કુમરી
મુજકો હે ગર હો તુજે તોક વબાલે ગરદન;
દસ્તઆરેપ યે બાયઝ હયે અગર અય ગાફીલ,
બાંધવ તોક તલાઇકી હીવાલે ગરદન.

અએઝન.

શબે જુદાઇકા મુજકો ખટકા ઝબસકે રોઝે વીસાલભી હયે
અગર હયે રંગે નીશાત મુહપર તો દીલમે કુચ કુચ મલાલભી હયે
નોક ગુલ તો ઝુલ્ફે બના રહા હયે ઉસે હમારા ખીયાલભી હયે,
હુવે હયે જુ ખાર યાના લાગીર બદનમે કુચ અપને હાલભી હયે
યકીન યે હયે કે આજકી શબ ફલક ન છોડેગા મુજકો જીતા
જો કહે દશાં હયે સંભાલે તો તેગ બ કફ હલાલભી હયે

ફીખર ગયા હયે ખીયાલ તેરા કંહા હયે અયે શાખ યા સમનતુ
સમજકે હાવા એ નાઝકીકર ચમન મેવે નઓ નેહાલભી હયે
કભી તા સોયા પરેસરકકર કભી વો લીપટા ગલેસે મેરે
બડા ગઝબ હયે કે યેક શબમે ફીરાકભી હએ વીલાસભી હયે
દુવાએ દું દસ્ત તેમકો મએ ઉસે ઉતારે અગર તુ કાતીલ
કે મેરે તનપર યે બોજ સરકા ગીરાભી હયે ઓર વબાલભી હયે
ખુદાઈ જાને કે કીસ રવીશસે કીયાથા મુરગે અજલને નાલા
પડી હએ મુન્ચેકી ચીજબીપર તો રંગ ચહેરેકા લાલભી હએ
ગદાએ નાંચીય હએ હમારા ખીઆલ આના હયે કબકે ઉસ્કો
જો કીખર જા હો જલાબ હયે તો ગરૂર હુસ્ને જમાલભી હએ
કીસીકો ઝીબ્હ ટરકે ગાફીલ વો આજ આયા હએ કત્લ ગાહસે
પડી હએ દામનપે ખુકે છીટતો આસ્તી ઉસ્કી લાલભી હએ

ગઝલ બીઆબહીક.

યા નબી લીજો ખબર અપને દીલ અફગારોંકી
જાન જાતી હએ ચલી હીઝરમે બીમારોકી;
તપે ફુરકતકો મેરી દેખ અતીબા બોલે
શરબતે વસ્લ દબા અએસે તો બીમારોકી;
રહમકર હાલે પરેશાં પે રસુલે અરબી
લીજીએ જલ્દ ખબર હીઝરકે ગમખ્વારોંકી
કુચ નહી દુર હએ એ આપસે મહેબુબે ઈલાહ
કરો જાગીર અદન હમસે ગુન્હેગારોકા
યાદ કર રોઝએ અકદસકો તેરે યા અહમદ
દેખકર રોતા હું મએ શકલકો ઝવ્વારોંકી
જાકે તીબામે ખુદાયા બતુફએલે અહમદ
દેખે મુમતાઝ ઝલક રોઝેકે મીનારોંકી

ગઝલ રીઆઝ.

નાતે અહમદમે લીખું કયા મેરા રૂત્બા કયા હએ
વસ્ફ ખાલી કહી જો ફરમાએ તો બન્દા કયા હો
આગે ખુરશીદ જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હએ
હુસ્ન યુસુફકો તેરે સામને રૂતબા કયા હએ
લબ ચમટ જાતે હએ કહેતા હયે જો મહેમ્મદ કોઈ
ઓર ઈસ નામસે બઢકર કોઈ મીઠા કયા હએ

અએ અજલ મુજકો મદીનેમે પહોંચ જાનેદે
કામ બનતા હએ મેરા તેરા બીગડતા કયા હએ
જહવએ નુરે નબીસે મેરી સઅેરી હો જાએ
મલકુલ મઓતસે કહે દોકે તકાઝા કયા હએ
વરદ કામત શહે તીબાકી રટમ કરતા હું
શાખ તુબાકે સનોબર મેરા ખામા કયા વએ
શબે મેરાજમે અલ્લાહને હઝરતસે કહા
આ મેરે પાસકે મહબુબસે પરદા કયા હએ
શાફએ રોઝે જઝાકી મંએ હુ ઉમ્મતમે રીઆઝ
વો ગુનેહગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હએ.

ગઝલ શરર.

મીઠી નીગેહકી ચાટપે દીલ હએ લગા હુવા.
હએ ઈન રસીલી આંખોમે શરબત ભુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કત્લસે આયા ન ઇન્ફઆલ
કુચ ખુન કરકે ઓરભી વો બેબહા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સબ્ઝ
સીનેકા દાગ અઝ સરે નઓ ફીર હરા હુવા
દએરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે આનભર
મીસ્સે હુબાબે દમમે મેરા જી ફના હુવા
દે દાલા નકદ જાન શરરને બકઓલે મીર
શુકરે ખુદાકે હકકે મહોબ્બત અદા હુવા

ગજલ મન્ઝુર.

દીલ કીસે લગાઉં કોઈ દીલબર નહી મીલતા.
માશુક કોઈ ગએર સીતમગર નહી મીલતા.
ગુમ જબસે હુ તેરી ચાહે તલબમે
ઢુંઢા કીયા મંએ આપકો અકસર નહી મીલતા
સુરત નહીં મીલતી તેરી સુરતસે કીસીકી
ગહેનેસે કીસીકે તેરા ઝેવર નહી મીલતા.
અગરકી મહોબ્બતસે કીસે ઝીસ્ત હએ મન્ઝુર
મર જાઉં ગલા કાટકે ખન્જર નહી મીલતા.

ગઝલ ખુશરૂ.

અએ ચહેરએ ઝેબાએ તો રસ્કે બુતાને આઝરી

હરચન્દ વસ્ફત મેં કુનમ વર હુસ્ન જા બાલાતરી
તુ અઝ પરી ચાબુક તરી વઝ બર્ગે ગુલ નાઝુકતરી
શમ્સે નહાનમ યા કમર યા ઝોહરાઓ યા મુશ્તરી
આલમ હમા યગ માએ તો ખલ્કે જહાં શએદાએતો
ઇં નરગીસે શહેલાએ તો આવરદા રસ્મે કાફરી
તા નક્શમે બન્દત ફ્લક કસરા ન દાદા ઇનમક
હુરે ન દાનમ યા મલક ફરઝનદે આદમ યા પરી
આશક શુ ગરદીદઅમ મેહેરે બુતાં વરઝીદેઅમ
બીસયાર ખુબા દીદેઅમ લેકીન તુ ચીઝે દીગરી
સુરત નકકાશે ચીરા સુરતે યારમ બબી
યા સુરશે કશ ઇસ્તુની યા તર્ક કુન સુરતગરી
મનતો શુદમ તુ મન શુદી મન તન શુદમ તું જા શુદી
તા કસ ન ગોયદ બાદ અંઝી મન દીગરમ તો દીગરી
ખુસરૂ ગરીબસ્તો ગદા અફતાદાદર શહેરે શુમા
બાશદકે અઝ બહેરે ખુદા સુએ ગરીબાં બીનગરી

ગઝલ ઝફર.

પસે મર્ગ મેરી મઝારપર જો દીયા કીસીને જલા દીયા
ઉસે આહે દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝા દીયા
નતો તાબ હએ તને ઝારને ન કરાર હએ ગમે યારમે
મુજે સોઝે ઇશ્કને આખેરશ સુંહી મીસલ શમાઅબુલાદીયા
કહા નામા બરને જવાબદો ખત શોકે આસકે ઝારકા,
વંહી ખતકો આગમેંડાલકર કહા કહીયો ખતકોજલાદીયા
કહા આને દીજે ન ગએરકો કહા હમ બોલાયેગે શોખસે
તુમે રશ્ક હો તોન આઓ તુમ યે કહેકે હમકો ઉઠા દીયા
અગર ઉનસે ઇતના ન મીલતા તુ કભી હોતામુજસે તુન્દખુ
જો મંએ કહેતા હું કીસીબાતકુતો યે કહેતેહોહમેકયા દીયા

ગજલ હકીર.

વો ખફા હુવા બુતે બેવફા મુજેહ રીક હયે યેહી રોઝ શબ
હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ હુવા કયા ગઝબ
મેરી જલ્દ ખબર લે તુમ હેજ્‌રંબીગમે હીજરશે તેરે નાઝની
મંએ હુ જાંબલબ મએ હુ જાંબલબ, મંએ હું
જાંબલબ મંએ હું જાંબલબ

ન હુઈથી મુજસે કોઈ અતા હુવા દીસલીએ વો સનમ ખતા
ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ ન ખુલા સબબ
હુવા મુજસે મેરા જુદા સનમ યે ખીઆલ હયે મુજહે દમબદમ
વો મીલેગાકબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ વો મીલેગા કબ
મીલે મુજસે મેરા વો દીલરૂબા મેરી હએ ખુદાસે યે ઇલ્તેજા
યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ યેહી રોઝો શબ
મુજહે બઝમમે જો બુલાઇએ તો રકીબકો ન બેઠાઇએ
વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ વો હયે બેઅદબ
યે મેરી ખુદાસે આરઝુ વો ગમો રન્જમે હો મેરે ઇદુ
મુજેહ હોતરબ મુજેહ હોતરબ, મુજેહ હોતરબ મુજેહ હોતરબ
મુજેહ સાકીયાતુ પીલાદે મએ, વો બુજેહ જીગરમે જો આગ હયે
મએ હું તીસ્ના લબ, મએ હું તીસ્નાલબ મએ હું તીસ્નાલબ મએ
હું તીસ્નાલબ,
મુજેહ ખઓફ રોઝે જઝા નહી, કે મેરે શફી હએ બીલયકી
વો શહે અરબ, વો શહે અરબ વો શહે અરબ, વો શહે અરબ

ગઝલ લતાફત

આફતકે પેંચ યાર બલાકા બહાના હએ
દસ્તે હયે મારે ઝુલ્ફ કઝાકા બહના હયે
કુચેમે ઉસકે હમ આમાદન જાકે ગીરપડે
મતલબભી ઓર લગઝશે પાકા બહાના હએ
મેંહેદી લગાકે દેખ રહેં હએ વો અપને હાત
તારીફ કર રહે હયે દુઆકા બહાના હયે.
બંદવાએ ખુને નાહકે આશકને ઉનકે હાત
પાઇસઝા ખીજલ હએ હીનાકા બહાના હએ
બોલા વો બદગુમા મેરે મરનેકી સુનકે હાલ
યેક યેભી તર્ક ઇસ્ક વફાકા બહાના હએ
નઝરોમે નીચે નીચે વો શરમાએ જાતે હયે
આતા હયે યાદે વસ્લ હયાકા બહાના હયે
તોબાહ જો ઉન્સે તોડ તો અયે મએ કશો ચલો
હીલા બહારકા હએ ઘટાકા બહાના હએ
મન્ઝુર હયે કે હો મેરા શમ્એ મઝારે ગુલ
ઝાહેર મે આસમાંકો હવાકા બહાના હએ
હએ નીંદમે વો યાર લતાફત ઉલટ નકાબ

કર દીદે ફુરતકી કે હવાકા બહાના હુએ

ગઝલ કોકબ.

ફીરતા હયે અબ જો વો ભુતે પુરફન અલગ અલગ
રહેતા હયે મુજસેભી દીલે દુશમન અલગ અલગ
કાતીલને પુરઝે પુરઝે કીયાથા જો તન મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાને દો મદફન અલગ અલગ
નાખુનીમે નહી મેરે આતા હઝાર હયેફ
પહેલુમેભી હુએ અબ દીલે દુશમન અલગ અલગ
યેક રોઝ જાનસેગી મેરી તુકે યશમે મસ્ત
રહેતી હયે બાતમે જોયે રહેઝન અલગ અલગ
કોકબ ભીલે નીશાન ન સૈયાદકો મેરા
ઈસ વાસ્તે બનાયે હુએ મસકન અલગ અલગ

ગઝલ મોઅલ્લીફ.

હીજરમે લાગીર હુવા હું નાલઓ ઝારી હયે અબ
કોઈ દમકો હું યહાં આ સખ્ત દુસ્વારી હયે અબ
તુજબીના આતા નહી દલકો કરાર યેકદમ ઝરા
અએ મેરે રસ્કે મસીહા યેહી બીમારી હુએ અબ
નારગાસી આંખોકા તેરે જખ્મસે સાયા હોગયા
જાએ અરક આંખોસે અપની તો લહુ જારી હયે
દીલ ભીસાલે માર ખાતા હયે મેરે સીનેમે પેચ
દામ ઝુલ્ફોસે તુમારે સખત લાચારી હયે અબ
અએ સનમ મુમતાઝકો સુરત દીખા મુમતાઝ કર
દર્દ ગમ ફુરકતકા ઉઠજાએ તો યે બારી હયે અબ

ગઝલ મોઅલ્લીફ.

વાઈઝ કે મંએ ઝરૂર દરોનેસે દરમયા
જામે શરાબ લાયેભી સાકી ફીભર ગયા
બુલબુલ કહાં બહાર કંહા બાગમાં કંહા
વો દીન ગુઝર ગયે વો ઝમાના ગુઝર ગયા
ઝુલ્ફોકો બાદશાહ કહું અએ સનમ તુજેહ
યે હાલ હયે કે બાત કહી ઔર મુકર ગયા
અએસે કફનકી કાયા પસંદ આ ગઈ હમે
[illegible]

ફીર સએર લાલા ઝરકા હમ અએ સબા ચલે
આઇ બહાર દાગ જનુ ફીર ઉભર ગયા

હીસા ચઉદવાં.

ગઝલ શાદ.

ન હીંદુઓમે ન હું મુસલમાન કાફીરોમે ન અહેલે દીકા
બુરા હો ઇસ ઇશ્કકા ઇલાહી નઆર હદમે રેહા કહીકા
કયા કીયા તુનેહ ઝીમ્હ કાતીલ હુવા હુવા ખુન મુજ હઝીકા
અરે ગરેબાં ન કોઇ પકડે લહુ તો ધો જેઓ આસ્તાંકા
અભીસે સુન સુનકે ઝુફમે ખુબાં કલેજા હાતો ઉછલ રહા હયે
હુવા તો હું મંએ બુતોંકા બંદા ખુદા નીગહબા દીલ હઝીકા
જીગર હએ એલતા તપે દરંસે દહનસે શોઅલે નીકલ રહે હંએ
બુઝાઓ અશ્કાં લગીકો દીલકી શરર ગીરા આહે આતશીકા
એ અર્ઝ હગે શાદ મુતસફીંસે ગઝલ હએ ઉશ્શી કહી હયે પુર દર્દ
કીયા હયે નાસીખને આસ્માંસે બુલંદ રૂત્બા ગો ઇસ ઝમીકા

ગઝલ બે ખુદ.

લુત્ફ નઓ પાએ મેરી ખાકમે બરબાદીમે
કભી ઊસ દશ્તમે પોંહોચે કભી ઉસ વાદીમે
હમ અહદ નામકે કસું મુજકો મીલે સીકએ દાગ
બીસ્તરદર બીસ્તકા સુનતેયે અસર હાદીમે
નહી બેવજહ કરે આપકી તેવર અએ જાં
આજ મુંહ દેખા હએ આઇનએ ફ્રોલાદીમે
જશ્ને વસ્લતકી જો ઠએરી કરું સાકીકો તલબ
રૂકકેકે બદલે ખતે જામ લીખું શાદીમે
કયા જો એક વારમે સદતનસે કયા મુમકીન
કુચ તો ઉજાદ કરે આપભી જલ્લાદીમે
મુરગ દીલ ઝુલ્ફમે ઉરકે ન ફસે કયા મુમકીન
કે ઉકટકે વો લીઆ કરતે હએ સૈયાદીમે
કયા ફકત કાફમે હયે હુસ્નકા ચરચા અએ જાં
સુરએ જીન હએ તરી શાન પરી ઝાદીમે

ગઝલ મોજીદ.

જુંબીશે વકત રકસમેગોરી કલાઇયાં
દો નીન્ચે લગાતે હએ ઉનકી કલાઇયાં
દો હાતકા ખોજી અભી હો જાએ દીલમેરા
છાતીસે ગર લગાલુ તુમ્હારી કલઇયાં

દો આફતાબ ઉનકો કહું ઉનકો દો મેહેર
રંગી હતેલીયાં હુયે તો ગોરી કલાઇયાં
નબઝેબી છુટ જાએ ફડક જાએ ઉનકા દમ
દસ્તે હુવા બુલંદ હુએ મોઅજીઝકે દેરસે
દીખલાદે ઉસ સનમકી ઇલાહી કલાઇયાં

ગઝલ ઝફર.

જલાયા ઝબ્ત કરકે આપ હમને આહે સોઝાંકો
જીગરકો સીનેકો પહેલુકો દીલકો જીસ્મકો જાંકો
હમેશા કુન્જે તન્હાઇમે હમ મોનીસ સમજતે હયે
આલમકો યાસકો હસરતકો તન્હાઇકો હીરમાકો
જગા કીસ કીસકો હું દીલમે તેરે હાનોસે અએ કાતીલ
કટારીકો છુરીકો બાંકકો ખન્જરકો પએકાકો
નહો જબ તુહી અએ સાકી ભલા ફીરકયા કરે કોઇ
હવાકો અબ્રકો ગુલકો ચમનકો સહેને બોસ્તાંકો
નહી કુલ કુલ સદા દેતા હુએ શીશા દમબદમ સાકી
સુબુકો મએકો ખુમકો મએકદેકો મએ પરસ્તાકો
તુમારે લબો દંદાને કીયા બેકદ્ર આલમમે
ગોહરકો લાલકો મોતીકો ઓર હીરેકો મીરજાકો
બનાયા અએ ઝફરે ખાલીકને કબ ઇન્સાનસે બહેતર
મલકકો જીનકો પરીકો હુરો ગીલમાકો

ગઝલ હસનઅલી શુજાઉદીન.

કરાર દમકો નહી વો બેકરાર હું મએ
તપાં હુએ દીલ શએ ફુરકતસે હમ કીનાર હું મએ
જહાંમે દર્દ જુદાઇકા ખાક હોવે ઇલાજ
મસીહ ચર્ખ પે બાલા યે અર્ઝ દરાઝ હું મંએ
હઝાર આને કે વાઅદે વફા ન એક હુવા
તુમારે જુલ્ફકે સદકે હું મંએ નીસાર હું મંએ
જો લી હુએ તેગે સીતમ હાતમે ઇધર આઓ
તુમ્હારા આ કે જાં બાઝ જાનહાર હું મંએ
બોલાલો રોઝએ પુર નુરપર હસનકો હુસેન
નહી હુએહીંદમે આરામ બેકરાર હું મંએ

ગજલ અમીર.

તેગ જલ્લાદકો અરમાનસે હમદેખતે હુએ
મોતકો અપની અજબ શાનસે હમ દેખતે હુએ

ગીરે અબરૂપે હુએ મુહ લાલ હુએ ચીતવન હુયે ચડી
આજ ઉનહુ ઓરકી સામાનસે હમ દેખતે હુયે
બાર બાર આતી હુએ ઝુલ્ફ ઉસ રૂખે રોશનકી તરફ
રબ્ત કાફીરકા મુસલમાનસે હમ દેખતે હુએ
હો ગયા મેલ કુચ આપસમે કે અબ ગએરોંકે.
ઝુકકે મીલતે તેરે દરબારનસે હમ દેખતે હુયે
કુચ તુમીસે નહી કાવશ હુએ હસીનોકા અમીર
છેડ પરીયોંકા ઇન્સાનસેહર હમ દેખતે હુએ

ગઝલ દાગ.

બુતાને માહવશી ઊજડી [illegible] મન્ઝીલમે રહેતે હુએ
કે જીસકી જાન જાતી હુએ ઉસીકે દીલમે રહેતે હુયે
મહોબ્બતમે મઝાહ હુએ છેડકા લેકીન મઝેકી હો
હઝારો લુત્ફ હરએક શીકવએ બાતંલમે રહેતે હુએ
બુતોંકા મહેરમે ઇસરાર ને ટીયા યારબ
કે યે કાફીર હરએક ખીલવત સરાયે દીલમે રહતે હુયે
હમે દુસ્વાર જીના ઓર કાલ કરનેસે,
બડી મુશ્કીલમે રખ્તે હો બડી મુશ્કીલપે રહતે હુયે
કોઇ નામો નશાં પુછે તો અએ કાસીદ બતાદેના
તખલ્લુસ દાગ હુયે વો આશકોંકે દીલકે રહેતે હુયે

ગઝલ મોઅલ્લીફ.

ગઝબ હુયે અકે વો ગુલરૂ મેરે દરપસે હટ જાયે
નકશું કર દીલમેરા સીનેમે યે સુન કરકે ફુટજાયે
દરખ્શાં ઝરા ઝુરા હો જહાંમે મેહરે રખ્શાં સા
નકાબ ઉસ રશ્ક બુરકે રૂખસે ગર ઝરરા ઉલટ જાએ
કહા હુયે તાબ નાબને પાકી અગર તેરે મુકાબીલ હો
મહે નઓકી તરસે ચોદ વીકા ચાંદ ઘટ જા
કરે સહેરા નાવરદી હમરાહ કૈસકી તાકત હુયે
કે ચલતે ચલતે મજનુકાબી દીલ સીનેમે ફુટ જાયે
યે સએલે અશ્ક હુયે મુમતાઝ યા કહેરે ઇલાહી હુયે
કભી દરયાસા બઢ જાયે કભી કતરાસા ઘટ જાએ

હીસા પંદરવાં.

સુઝર ઝફર.

પર ન હોઓગેકા યેબી કસમ દે દેગે હમ.
કારે રોગનકા કરેંગે અશ્ક દીલકી આગપર
ઓર બાગીરદ જો છીટા ચશમે નમ દે દેગે હમ
મુંહ ન મોડેંગે તેરે તેગે સીતમસે દેખના
સર તલકબી પેશકશ અએ પુરસીતમ દે દેગે હમ
ગર કહો હોગેકમા તુગી ગા હમે રૂખ્સત મુજેહ
હસકે કહેતેં હંએ કે કુચ દ દેગે હમ
યેબી થા તકદીરમે લીખા કે અયે નઓખત તુજહે
યું દીલોજાં દીનો ઇમાં યકકલમ દે દેગે હમ
જાનતે હુયે અ પસાહમ બાજ જાંબાઝાકો તુમ
દમહી સમજે જાઓગે જબ અપના દમ દે દેગે હમ.
સબ નીકલ જાએગી અયે કાતીલ હમારી હસરતે
જબ તડપકર હમ તેરે ઝેરે કદમ દે દેગે હમ
ઝાહીદે બેગઝશે હોગી ન કેશાઅ નસીબ
કંદા હુયે દીલકે નગીનેપર હમારે નામ દોસ્ત
અયે ઝરૂર કહુંકર શીરીંગા યે રકમ દે દેગે હમ

ગઝલ મુનીસ.

દીન ફીરે ફસ્લે બહારીકે હુયે આને વાલે
કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાને વાલે
સીતમ ઓર જઓર સહે દીલને હમારે કયા કયા
તુમ સલામત રહો આશકકે જલાને વાલે
પેચ પર પેચ લગેંગે તો બીગડ જાયેગા
હાત રોકો રહો અયે બાલ બનાને વાલે
સીતમ હયે દીદે એ હાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
કઓન હો ગએ સે તુમ આંખ લડાને વાલે
ઇતના કયેરાવ કે જબતક મેરા કાતીલ આએ
કહેદો જલદી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
સાર કહેતે હયે મેરી કબરપે આને વાલે
ખાક હો જાતે હયે યું દીલકે લગાને વાલે
ગયેર ભડકાએ અગર ઉસકો અજબ કયા મોનીસ
આગ પાનીમે લગાતે હયે લગાને વાલે

ઠુમરી.

તેરા યાર સુબહેદાર તુજહે કાહેકી કમી
તુજહે કાહેકી અઓર તુજહે કાહેકી કમી—તેરા.
નક્ષબકે લશક ગે યે રૂપે લાખે તીન

ધરકા ઘોડા બેચમારા સરપર મારી જીન-તેરા

ઠુમરી.

કંહી દેખા હમે પ્યારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાન સનમ-કંહી
મેરે સનમકી પેહ હયે નીશાની,કાલી કાલી ઝુલ્ફે ઓર ગોરાબદન.કંહી
મેરા સનમકી ક્યા હયે નીશાની, ગેડિકી તોપી ઉડાવે પતંગ-કંહી.

ઘુમટા.

ઓ બીરજ બસીયા બારેકે રસીયાં રોકો ન મેરી ડગરીયાં
માઇ બાપકી હું બેટીરે દુલહારી હાથ છીડ ન રસીયા—ઓ.
જબસે પડી બીરહાકે મંએ પાસે કોઇ દોઇ ભરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાએ ફુલેલા લગાયે ઓડે મસાલેકી ટોપીયા—ઓ.
કાલી કાલી ઝુલ્ફોમે છબ્બા મોરા લલચાયે તકતકમારે નજરીયા-ઓ.

ભયેરવી.

ઝુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા
દેખો દેખો સખી કંહી લીપટ જાએ
ટુટ ન જાએ મોરો મોતીયનકી માલા-ઝુમત

દાદરા.

ગોરી તેને નયનાને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી ક્યા કરે બેદ બીચાર-ગોરી.
બડી બડી અંખીયાએ કજરા સોહાવે આશકસા ફીરતા દીવાના.

ઘુમટા.

હું બેડેકી બસીયા તીરીયા હું રસીયા સુગલો રહું મે નગરીયા
ઇસરે શહેરકી ફુવડ હયે નારી લાખન રૂપીઆ બીગડીયા-હું.
ઢીલ મીલ પનીઆ પીહી નં જાને ટંગડી પસારે સજનીઆ
હમ રે શહેરકી સુગડ હએ નારી સુની ભુસીમે ગુજરીયા
પીસુ ઓર કુટુ પકાઉ ઓર ખીલાઉંદા દો ભરલાઉ ગગરીયા.

ગજલ સુનસ્કે

કભી સોયે નવો પહેલુમે આકે
મંઝા પાયા ન હમને દીલ લગાકે
કહા જબ મંએને મરતા હું તો બોલ
બહેતરહે મરગએ હયે દીલ લગાકે
બતાગો કીસકા હોગા ખુન નાહક
કંહા જાતે હો દીલબર પાન ખાકે
સબા ઉન્સે જરા ઇતના તો કહેના
ચેહી હયે રસમ ક્યા સવેં વફાકે
ચે હાઝીર હયે સારાહીભી ગહાભી

હમે આશક બનાઓ આઝમાકે
દુએક તો સયેર ગુલશન હો મુબારક
હમે જોકે બીયાં બાંકી હવોકે
ફસે હો દામ કાકુલમે જો મુનસફ
સીતમ બેજા ઉઠાઓ આશનાકે

દાદરા ભેરવી.

દોનો દોસ્તોમે મેહદી લગાબે પરી નાગનસી ચોટી કમરપર પડી–દોનો
આજા જાની આજા પીઆરે તેરે લીએ મંચે ચમનમે ખડી–નાગનસી

બરવા કુરહત.

બાંકી રંગેલી છબેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર–બા
બેલાબી બેચે ચંબેલીબી બેચે બેચે જોમનવાકી ડાલી યાર
ગોરે ગોરે હાથોમે કંગન કાનોમે ફુલોંકી બાલી યાર
નયનોમે સઅેનોમે જાદુ હયે ફુરહત હોટોંપે પાનોકી લાલી યાર
ઝુમ ઝુમ જાતી જોબન વાકી માતી છુનછુમ દેતી હયે ગાલીયાર બાકી

હોરી મકસુદ.

રબ ખેલત પીઆરે મોહમ્મદસે અબ કયેસી રંગીલી હોરી તે–રબ.

અંતરા.

નુર ઝહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કએસર ગોરી
લાઇલાહકી ભર પીચકારી ઇલલાહ રંગોરી–રબ.
અવ્વલ મા ખલક અલ્લાહહેરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર લઓલાકકી પાગ બીરાજે સુખ ચુમકે લાલ કીયોરી.
હુસ્નોહુસેન નઓન અન્જનાદે મુખ નુર અબીર મલોકી–રબ
નાદે અલીકી કકરે ઝુલફીકાર દી અર્શપર ધુમ મચોરી
સલ્લે અલા ગાવત હમે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી–રબ,
કંહી જીબરીલ કંહી મીકાઇલ કહમા દફદકી જોરી
કહે મકસુદ હબીબે ખુદા હયે નોશા આજ બનોરી
અક મલતો લકુન નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ મીલોરી–રબ.

મલાર–તાલ–તીતાલા.

કરક કંગનવા મોરી બાંહે કલાઇ
સુનો લંગરવા ગયે ગોરી દુગી
તોહકો મોરી બૈયાં પકડ લંગરવા બાંહે કલાઈ
ગરજ ગરજ બદરીઆં ... ભાગે
દાદાર પકત મોરી ... લરજે
બરવા ગાએ હમેરી બતીયા માનલે–કરક કંગનવા

મેહદી-તુરાબ.

લાલ હયે બનડી લે આવ મેહદી અરેલાલ બનેડી લે આવ મેહદી

અંતરા.

પોર પોર નવા રંગ પહેના તાપર ઓર રચાઓ મેહદી-લાલ
ઉંગલી પકડ કંહી પોહોંચા ન પકડો ઓર સે સારી લગાઓ મેહેદી.
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેહેદી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેકા આજ ખુંદકે લાય-સહેરા ભારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઈ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઓર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા જાઉં તેને બલહારી
માલન—લાય

શાહના.

દેખો બનેકો મુબારક બાડી—દેખો બનેકો મુબારક બાડી

અંતરા.

બનીકો સલોના પાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કા
મન ભાયા બતડા—દેખો.
આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કયુ ન કહે સુસરારકે સારે હયે શરમેલા લજાયા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાએકી ગારી રસભરી રસસું રસાયા બનડા
કુચતો બનીને કીયા હગે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા બલા બન આયા બનડા—દેખો.

લાવણી.

મેરા માહલેકા એક તુ હયે તેરા નુર અંયા હરસુ હએ
તુહી કાલીબ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ઈમાં હયે
તુહી બેદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહામે શાં હયે
ઈજાદ ખલાયેક તુ હયે ઓર સબપર કાયક તુ હયે
ઈસમે ફરક નહી સરે મુહયે—મેરે.

લાવણી.

દીલ છીન લીયા હયે યાર હમારા તુને
એ મઆેત અરે કયું દગાસે મારા તુને
જતી નીરછી નઝરસે કીયા ઈશારા તુને
ગોયા મારા જીગરપર તેગ દો ધારા તુને
કીયા પુરા ન યે અરમાન હમારા તુને
મુજહે આશક ન કહેકે આન પુકારા તુને
મેરા કરકે કાતીલ ખુન ગવારા તુને
એ મઆેત અરે કયું દગાસે મારા તુને
કયું તેતુ અરે આશકકો જલા રખ્ખા હયે.

ક્યું તુને સીતમ યે બાર રવા રખ્ખા હયે
ક્યું તુને ઝુલ્ફો કા તુને બના રખ્ખા હયે
ક્યું તુને હમારે દીલકો હસા રખ્ખા હયે,
ક્યું પરીકો હયે શીશેમે ઉતારા તુને
એ મહોબત અરે ક્યું દગાસે મારા તુને

મુબારકબાદ.

બોલા બનડા બતી નાદાન મુબારક હોવે
શાદીએ વસ્લકા સામાન મુબારક હોવે
ક્યાહી તનઝેબ હયે જામા વજડાવ કંગન
ઓર સહેરેકી નઈ શાન મુબારક હો બની બનડેકો
ઓર હમે કપેના યે હરઆન મુબારક હોવે
બાદશાદીકે ખુદા યેક પીસર દે ઈસ્કો
ઓર ચડના ઉસે પરવાન મુબારક હોવે.

સહેરા.

ઉસ બનેકે જો અંધા આજ હયે સીરપર સહેરા
નુરસે હોવે ન કીસ તરહ મુનવ્વર સહેરા
ક્યું ન ખુશબુસે મોઅતર દાસે મહેફીલ હોવે
ઈતર જન્નતસે બસાયા હયે સરાસર સહેરા
ફુલ બનડીકે ખીલે ગુન્ચએ દીલ દુલહાકા
હુરે ફીરદોસસે લાઈજો બનાકર સહેરા
મુંહ ન ફીર શર્મસે દીખલાએ કમર મેહફીલમે
રૂખાકો યે દુલાહ દીખાએ જો ઉઠાકર સહેરા
આકે જન્નતસે અલી દેવે મુબારક બાદી,
દેખે રીંદવા જો તેરા અયે મહે અનવર સહેરા

અંતરા.

દેલત પવન સંનના ના ના ના ના ના ના
તાલ ગુંજત ઘુઘર છંદ ના ના ના ના ના ના
બોલે પાંએનકી પએજન ખન ના ના ના ના ના ના
જબ બાજે તાલ મોરારીક—બઅેરનીઆ

અંતરા.

બનસી ધુન સુન રાજા ઈન્દર
મોહે સુદ બુદ બીસરી પનહારીકી
પંખી ઉડ ન સકે ગવેચરન સકે
સુન ધુન મોરઝને લીધારીકી—બઅેરનીઆ

ગઝર મીરઝા

એક ફકત મૈહી નહી આઇને વાલા તેરા
જીસને પૈદા કીયા વો ખુદાભી હૈ શૈદા તેરા
હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યું બોલે
અબ તો દેખેગે તડપનેકા તમાશા તેરા
ઝખમ પર મેરે નમક છીડકા બજાએ પાની
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ એ કલેજા તેરા
કીયા આંખોને શીતમ જાન્ને પડી ઉસપે નીગાર
નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
ઉમ્ર ભર સીજદેસે સરકોના ઉઠાવુંગા કભી
હાત લગ જાયે અગર નકશે કદેપા તેરા
યે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે મીરઝાકી
નઝઆકે વકત ઝબાં પર રેહ કલમા તેરા

ગઝલ કાદરી

અયે મેરે ખાજા પીયારે લે ખબર
દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
હો રહા હું ઈશક મે તેરે અક્ષીર
અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
દો જહાંમે બાદશાહી હે તેરી
મોરા આઝમકે દુલારે લે ખબર
અર્શસે કીફરશ તક તેરી હયે ધુમ
અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
અએ બની હાશમ કે પ્યારે ખબર
અપને હાથોસે પીલાંદો મએ મુઝે
સાકીએ કાસરકે પ્યારે લે ખબર
આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
ખ્વાજા ઉસમાં કે પ્યારે લે ખબર

